

Kirkebladet

NR 1 2020

FOR RØA OG SØRKEDALEN

Kjøpte seg torader og en pc, og skrev enda flere bøker

Reality-tv er populært for tida. Men den virkelige virkeligheten er ofte tøffere - og iallfall mer sannferdig. Det har Lillian Haga opplevd - på ekte - med en uryddig barndom på Kampen, en oppvekst som gjorde henne til et urolig og flakkende barn.

- Jeg unner ingen å oppleve så mye utrygghet i oppveksten, sier damen, som etter at hun ble sørkedøl etablerte den første barneparken i Sørkedalen. Som godt voksen kjøpte hun seg både en torader og en pc, for å gjenfinne balansen.

Midsidene

Vinn fire bøker!

Når du har lest intervjuet med Lillian Haga, kan du bla tilbake til side 4 og løse den lokale Sørkedalen-oppgaven. Da kan du bli med i trekningen om å vinne de fire bøkene som Lillian Haga har skrevet om husmanns-kjerringa Margit.

Møt Gunnar Stålsett på Røa

Før jul var aviser og tv stadig på jakt etter Gunnar Stålsett, fordi han åpent hadde fortalt at han ga arbeid til en ureturnerbar eritreisk kvinne. Mange kjenner Gunnar Stålsett personlig, fordi han er en Røa-mann, ofte å se på gudstjenester, i butikken, og på vei til eller fra byen. I dette Kirkebladet blir du litt mer kjent med ham. *Side 4-5*

Torsdag 12. mars kan du få møte ham på en temakveld. Baksiden

Nyvalgte menighetsråd

De nye menighetsrådene er allerede på plass. *Side 3*

Bare en tradisjon?

Skal vi kvitte oss med en god tradisjon, bare fordi det er en tradisjon?

Side 2

Nytt klubbhus på golfbanen

Og her blir det åpent for flere enn bare golfere.

Side 6

Hold deg klar!

Tirsdag 31. mars banker det på din dør. *Side 14*

Butikken i dalen stengt

Side 2

Kirkebladet

Nr 1-2020

Utgis av menighetsrådene. Deles ut til alle husstander på Røa og i Sørkedalen. Opplag: 5500

Adresse:

Kirkebladet/Røa kirke
Nordengvn 7b, 0755 Oslo

Redaktør:

Magnhild Landrø
magnhild.landro@online.no
482 68 365

Redaksjonelle

medarbeidere:

Ragnhild Hypher
Roald-Einar Ottersen
Cecilie Trogstad Johnson
Magnhild Landrø
Johanne Koren
Tor Tveter (korrektur)

Distribusjon:

Sjåførene Kjell Roar Kjær og Einar Ersdal, pluss ca 30 frivillige Røa-ombærere. I Sørkedalen er det skolekorpset som sørger for at bladet havner i postkassene.

Menighetsbladet er definert som et uadressert informasjonsblad, og kan iht § 17 i Lov om markedsføring distribueres i alle postkasser.

Annonser:

Kontakt: Eva Ekrheim
91 53 06 24 - eva@ekrheim.no
Annonsefrist neste nummer: 15.3.

Neste nummer (nr 2)

kommer i postkassene etter påske

Layout:

Magnhild Landrø Media

Trykk:

X-Idé as

Frivillig abonnement:

Bankgiro 3000 18 09527
(Merk "Kirkebladet")

Menigheten på internett:

kirken.no/roa
kirken.no/sorkedalen
Følg kirken din på facebook:
facebook.com/roakirke
facebook.com/sorkedalenkirke

Kontakt kirken/stab: Se side 15

Bare tradisjon?

Ganske så ofte hører jeg folk si litt unnskyldende i forbindelse med kirkelige handlinger: "Det er kanskje mest tradisjon".

Jeg er litt usikker på hva det betyr. At folk ikke egentlig vil gjøre det de gjør. Det være seg å gå i kirke, be, gifte seg i kirke, døpe barn. Eller betyr det at de ikke synes de har noen gode begrunnelser, forklaringer på hvorfor de gjør det de gjør. Jeg er tilbøyelig til å tro at det mest dreier seg om det siste.

I så fall er tradisjoner på linje med noe av det mest interessante i alles liv, nemlig selvfølgelighetene. Alt som er og gjøres og som ikke trenger begrunnelse. For det er jo selvsagt. Livet er fullt av selvfølgeligheter som vi ikke trenger forklare og forsvare; De sier seg selv: At vi har ansvar for oss selv, og at mennesker rundt oss har krav på oss fordi de er rundt oss, trenger ingen fortelle oss. Vi hjelper opp en som har falt. Vi sparker ikke en som ligger nede. Sånn er det. Å få et barn er et under, om vi aldri så mye kan biologien om hvordan det skjer. At Livet er en gave, noe vi får, er intuitivt riktig om vi strever aldri så mye med å

forme og mestre det. Og at døden skulle være det endelige og absolutte slutt punkt, er vanskelig å akseptere. Vi lever med et håp om at døden ikke får det siste ordet. Selvfølgelighetene former og preger våre liv, ettertanken eller bevisstheten kommer, som det ligger i ordet, oftest på etterskudd.

Livet er så mye mer enn begrunnelse og forklaringene på det. Det viktigste er å leve og ikke å finne gode forklaringer eller forståelser av det. Gode tradisjoner er det ingen grunn til å legge vekk fordi de mangler en god begrunnelse. Men det er mye godt liv å hente ut av å utforske og prøve å finne ut av selvfølgelighetene i livet. Delvis for å avsløre når de dekker til uvaner og mistro, men også for å oppdage hvilke dype sannheter som noen ganger er skjult til stede i vår praksis, i våre vaner, i våre tradisjoner.

Roald-Einar Ottersen
sokneprest

Hva kan vi håpe på for butikk-lokalene i Sørkedalen?

- Dette er jo veldig trist, sier Røa-mannen Aage Boberg (bildet under) som en torsdag i begynnelsen av januar kjøpte sin siste kaffekopp på kafeen i Sørkedalen. Søndag 12. januar 2020 ble dørene på Sørkedalen Landhandleri og Kafé låst.

Peder Løvenskiold var den som signerte info-plakaten på utgangsdøra, der han forklarte at grunnen til avviklingen er at kundegrnlaget ble for lite. Og det har medført et vedvarende underskudd gjennom de siste fem år, som medførte at driften måtte avsluttes.

Tre uker etter at lysene ble slukket og dørene stengt, forklarer Løvenskiold til Kirkebladet at det for tiden pågår samtaler med en mulig aktør som vurderer å kunne drive videre, slik at bygdefolket, turgåerne og andre besøkende kan få kjenne at bygdas hjerte har begynt å slå igjen.

- Jeg håper vi kan si noe mer bestemt i neste nummer av Kirkebladet, sier Peder Løvenskiold. - Vi drømmer om lys i vinduene igjen på butikken!

Dermed øyner vi et lite håp - både kaffedrikker Aage og bygdas egne beboere. Noen jobber med saken, mens vi andre venter - både på en mulig gjenåpning, og på vinter og skiføre. Ingenting er helt normalt lenger!
ML

De nyvalgte menighetsrådene

I § 9 i Kirkeloven fins menighetsrådets "formålsparagraf": *Menighetsrådet skal ha sin oppmerksomhet henvendt på alt som kan gjøres for å vekke og nære det kristelige liv, særlig at Guds ord blir rikelig forkynt, syke og døende bejent med det, dømte gis dåpsopplæring, barn og unge samlet om gode formål, og legemlig og åndelig nød avhjulpet. Menighetsrådet har ansvar for at kirkelig undervisning, diakoni og kirke-musikk innarbeides og utvikles i soknet.*

Røa og Sørkedalen har hvert sitt menighetsråd, og etter høstens valg, består de nye menighetsrådene av de menneskene du ser avbildet under her.

Sørkedalen menighetsråd

Fra venstre: Steinar Pinsli, Ellen Bergendahl, Gunvor Tvetbråten, Bente Venner og Tore Berger, som også ble valgt til rådets leder. (Karin Bergendahl var ikke til stede da bildet ble tatt).

Røa menighetsråd

Foran fra venstre: Ragnhild Hypher, Cecilie Trogstad Johnson, Jorun Fougner, Karin Hoff, Torill Vestly, Cathrine Rosmer, Guro Margrethe Mollnes, Borghild Haaskjold og Ellen Kulset. Bak fra venstre: sokneprest Roald-Einar Ottersen, Atle Koren, Bjørn-Tore Nyrud Hansen (leder) og Arne Norrud.

Mye å lese

Gunnar Stålsett tilhører hele verden, men bor på Røa

Før jul var media svært opptatt av hva slags straff vår tidligere biskop Gunnar Stålsett skulle få, etter å ha gitt arbeid til en ureturnerbar kvinne fra Eritrea. Møt Stålsett i Ragnhild Hyphers intervju for Kirkebladet.
Side 4-5

Hva skjer på golfbanen?

Mange har sett at det reiser seg et nytt bygg på golfbanen. Daglig leder i Oslo Golfklubb, Niels Vik, forteller at det nye klubbhuset vil gi rom for alle som har lyst til å stikke innom - vinter som sommer.
Side 6

Mot Lillian Haga

Sørkedalen er full av talenter og interessante mennesker. Lillian Haga er en av dem.
Midtsidene

Skal vi avlyse påsken?

Ved juletider diskuterer vi skole-gudstjenester og tradisjoner som er knyttet til den kristne julefeiringa. Kanskje kommer det en debatt også om påsken? Skal påsken fortsatt finnes som røde dager i vår norske kalender? Les hva fem Røa-folk tenker om dette.
Side 7

Ekteskap og samliv

For 11 år siden fikk vi en ny ekteskapslov her til lands. Svein Aage Christoffersen gir oss en informasjon om det som skjedde, i sin kommentar på
Side 11

Fru Ranft og livets alvor

Kirkebladet har i mange år presentert en nostalgisk spalte der Jorun Fougner husker tilbake til sin oppvekst på Røa. Denne gangen minnes hun en dame som bodde i Melumveien, med knute i nakken og en helt spesiell evne til å memorere.
Side 6

Nytt om Sørkedalsveien

Nå gjelder det å følge med på nye skilter når du kjører fra Røa til Sørkedalen!
Side 11

SØRKEDALEN MARKA QUIZ

Du får tre svaralternativer på hvert spørsmål, og du velger det svaret (tallet) du tror er korrekt.

Spørsmål 1

Hvilken av disse idrettsutøverne er ikke fra Sørkedalen:
1 - Lauritz Bergendahl
2 - Ole Ellefsæter
3 - Ingrid Landmark Tandrevold

lokale matprodukter. Hva kaller de seg?
10 - Surka-damene
11 - Sørkedalens Oppkomme
12 - Markajentene

Spørsmål 2

Sørkedalsveien starter på Majorstua. Men hvor ender den?
4 - Ved Sørkedalen skole
5 - I Skansebakken
6 - Ved parkeringsplassen på Åmot

Spørsmål 5

Markaskolen er et ressurscenter i realfag og friluftsliv. Klasser fra hele Oslo kommer til Markaskolen for å få opplæring i og om marka. Når ble Markaskolen i Sørkedalen opprettet?
13 - 1998
14 - 2005
15 - 2010

Spørsmål 3

Hvilket år er Sørkedalen kirke fra?
7 - 1865
8 - 1872
9 - 1898

Spørsmål 6

I marka, videre forbi Sørkedalen, er det reist et minnesmerke til minne om et fly som styrtet her i mai 1945. Hvor i marka er dette?
16 - Andtjernåsen
17 - Slora-dammen
18 - Lønnåshøgda

Spørsmål 4

Tre dyktige damer fra Sørkedalen har etablert en populær bedrift der de bl a selger

Vinn fire bøker av Lillian Haga

Alle som sender inn seks korrekte svar, blir med i trekningen om å vinne disse fire bøkene om husmannskjerringa Margit, ført i pennen av Lillian Haga, som du ellers kan lese om på midtsidene i dette bladet.

De seks svarene sender du inn på sms til 48268365. Skriv først navnet ditt, deretter de seks svar-tallene som trengs.

Svarfrist: 1. april.

Svarene - og også vinnerens navn - finner du på kirkens nettside, rundt påsketider.

En verdensborger på Røa

Den tidligere Oslo-biskopen Gunnar Stålsett er en mann de fleste av oss har hørt om. I kirkelige kretser har han vært godt kjent i mer enn 50 år; Men i 2001, da han holdt prekenen i kronprinsparets bryllup, ble folk flest oppmerksom på Stålsett. Rett før jul var han stadig i overskriftene, fordi det ble rettssak mot ham i forbindelse med at han hadde ansatt en ureturnerbar eritreisk kvinne – noe han hele tiden har forsvart med sin samvittighet...

Av Ragnhild Hypher

Men hvor mange vet at Gunnar Stålsett bor her i Røa menighet? For det gjør han – og torsdag 12. mars kommer han til Røa kirke for å snakke om ”Religion på godt og vondt”. I forkant av denne kvelden har Kirkebladet fått en liten prat med ham – både om bakgrunnen for temaet, og livet forøvrig.

- Jeg vet at du kommer fra et lite sted i Nordkapp kommune i Finnmark – det er lang vei derfra til presteyrket?

- Jeg vet nå ikke det. Hjemmefra fikk jeg et positivt forhold til teologi. Det var en sterk folkekirkelig kultur der jeg vokste opp. Folk følte tilhørighet til kirken. Mine besteforeldre, som innvandret fra Finland, var læstadianere, men ikke mine foreldre, selv om de tok vare på det beste i den læstadianske tradisjonen. Min far var lærer og dermed – på den tiden – en lederskikkelse i bygda. Foreldrene mine var opptatt av utdanning. Vi var åtte barn, og far sa at dere kommer ikke til å få noe etter oss, utenom utdanning.

Da jeg ble født hadde jeg forresten et annet etternavn – Sirkka – etter en liten bygd i Nord-Finland der min farfar kom fra. Under fornorskingspresset byttet mange til norske navn.

- Hvorfor ble det nye navnet Stålsett?

- Man kunne velge fra en liste fra Justisdepartementet – så enkelt var det!

- Ja for du har også arbeidet langt hjemmefra?

- Jeg var generalsekretær i Det Lutherske Verdensforbund, som er en verdensvid sammenslutning av rundt 80 lutherske kirkesamfunn fra alle kontinenter, med sete i Geneve, i nesten ti år.

- Men du har også vært innom politikken?

- Ja, på 70-tallet var jeg en periode statssekretær i Kirke- og undervisningsdepartementet, og bystyremedlem i fire år – og også leder i to år – for Senterpartiet.

- Hvorfor forlot du politikken igjen?

- Jeg følte at hvis jeg ble der lenger, ville det være vanskelig å komme tilbake til stillinger i kirken, og at det var kirken som var viktigst. Men det jeg lærte av årene i politikken var betydningen av Kirkens rolle i samfunnet – ikke minst i forhold til menneskerettighetene.

- Men for å få utdanning innebar vel det at du måtte reise nokså tidlig hjemmefra?

- Ja, da jeg var 14 år reiste jeg på statsrealskole i Lofoten, og deretter til et privat gymnas på Nordfjordeid – der gjorde vi unna de tre gymnasårene på to år. Far så helst at alle vi barna skulle bli lærere, som han, så da jeg skrev til ham fra Nordfjordeid at jeg ville studere teologi, svarte han at det går an å være kristen også som lærer!

- Ja, hvorfor ble det teologi?

- Jeg følte det som et kall. En stund lekte jeg med tanken på å bli både prest og lege – Albert Schweitzer, som jo var begge deler, var mitt store forbilde. Men det ble med det ene...

- Du har hatt ganske mange jobber opp gjennom tiden?

- Ja. Den første jobben min var som skolelagsprest i Hamar Bispedømme med bosted på Elverum. Deretter underviste jeg i seks år ved Misjonsskolen i Stavanger. Fra 1970 arbeidet jeg sju år som leder i Mellomkirkelig Råd, som jo har kontor her i Oslo.

Det var da vi kom til Røa første gang. Og i 1977 kjøpte vi huset vi fremdeles bor i. Vi har jo bodd flere steder – men dette huset har alltid vært vår base, et hjem å komme tilbake til.

Stålsett var så sogneprest i Elverum og prost i Sør Østerdal prosti i tre år, og deretter var han generalsekretær i Bibelselskapet, en periode før Geneve; og så rektor på det praktisk teologiske seminaret ved Universitetet i Oslo, før han ble biskop i Oslo (1998–2005).

- Da vi i 2005 forlot bispeboligen i Blindernveien, foreslo jeg for min kone, Unn, at vi skulle selge på Røa og kjøpe leilighet på Majorstua. Men da sa min kone nei; Vi pusser opp på Røa – så det gjorde vi, og det er jeg veldig glad for nå!

- Og nå har du vært pensjonist i snart 15 år. Det virker ikke som du har ligget på latsiden?

BOGSTAD MØBLER
Møbeltapetsermester Marte Rude
MØBELTAPETSERING, GARDINER,
INTERIØR, SØM OG STOFFER

Sørkedalsveien 450. Tlf 23 89 89 00
marte@bogstadmobler.no

- Som pensjonist har jeg arbeidet heltid i organisasjonen ”Religioner for fred”. Denne organisasjonen ble startet i Japan i 1970 – med Hiroshima som bakteppe, og arbeider i 90 land – særlig med forsoning i land med etniske, sosiale og religiøse betingede konflikter. Jeg var dessuten i flere år spesialutsending for Norge til freds- og forsoningsprosessen på Øst-Timor. I rammen av ”Religioner for fred” har jeg de siste årene ledet en forsoningsprosess i Myanmar. Og vært pådriver i klimaarbeidet. ”Interreligious Rain Forest Initiative” som jeg var med og startet, er et samarbeid med FNs klimaorganisasjon, ”Religioner for fred” og her hjemme med Regnskogfondet og klima- og miljødepartementet.

- Så det er ditt engasjement i ”Religioner for fred” som er bakgrunnen for foredraget du skal ha i Røa kirke: ”Religioner på godt og vondt”?

- Ja. Jeg har et favorittsitat av Piet Hein: ”Menneskene er gode på bunnen, så hvorfor er de ikke det?” Det samme kan sies om religionene. Voldelig ekstremisme finnes i alle religioner og regioner. I vår organisasjon stiller vi spørsmålene: Hva har min religion bidratt med til krig og konflikt – OG – hva kan den bidra med til fred?

Jeg kommer alltid tilbake til det viktigste budet – om å elske Gud, og sin neste som seg selv. Dette budet er ikke gått ut på dato. Samme oppfordring er på forskjellig måte uttrykt i de fleste religioner.

- Du har jo vært med på så mye.... Hva ønsker du selv å bli husket for?

- Det største ville være om jeg kunne bli husket som en som har klart å aktualisere en kristen tro preget av håp og kjærlighet.

Opplev
Stålsett
12. mars
på Røa

Nytt klubbhus åpner på golfbanen

- Dette bygget ønsker vi skal være et møtested for folk som ferdes i området rundt golfbanen, forklarer Niels Vik, daglig leder i Oslo Golfklubb. – I mai skal vi åpne dørene, og her vil det være åpent hele året - for alle.

Av Magnhild Landrø

Fru Ranft og livets alvor

Den som ville bli lege, måtte være pre-seterist. M i alle fag og gjerne en S eller to. Eller reise til utlandet for å studere. Det var én jente i klassen som ville inn på medisin.

Den som ville bli sivilingeniør fra Trondheim, eller ville inn på lærerskolen, eller bli fysioterapeut, måtte ha nesten bare M'er. Det var to i klassen som ville ta lærerskolen.

Hvis vi ville bli noe helt annet, trengte vi ikke tenke så mye på karakterer; Vi kunne stort sett følge med i timene og komme oss gjennom år for år og engasjere oss i veldig mye annet enn lekser.

Og så går tiden plutselig bare veldig fort. Vinteren tiner, og livets alvor siger inn – det er bare uker igjen til tolv års skolegang skal kronas med artium. Karakterboken trenger ikke gullskrift, men den bør jo se anstendig ut.

Jeg hadde hørt et intervju med fru Ranft i radioen. Fru Ranft bodde i Melumveien, omtrent der den gjør en knekk nedover mot Kristian Aubert og Elvefaret. Hun var liten og ganske rund og gikk med forte, faste skritt, som klikket i asfalten. Hun hadde hårrull i nakken og briller og var blid når vi møtte henne på vei til eller fra trikken. Hun satt i bystyret for Høyre. Kanskje hun måtte være blid og hyggelig for at folk skulle stemme på henne neste gang det var valg?

Men det viktigste var at hun husket alt mulig. Det var akkurat det jeg hadde bruk for akkurat nå, at det jeg pugget akkurat nå, skulle sitte fast i hodet helt til eksamen. Det var det med å huske, hun snakket om i radioen.

– Vi må lage bilder og fortellinger av det vi vil huske, sa hun. Så ga programlederen henne en liste med 40–50 ord. (kanskje litt flere, kanskje litt færre.) Ord som ikke hørte sammen på noen måte. Hun fikk se på listen i et minutt, mens programlederen ramset opp ordene for oss som horte på. Så skulle hun gjenta i riktig rekkefølge. Og det gjorde hun. Helt riktig. Og hun fortalte at hun tok med alle ordene inn i huset sitt og plasserte dem på forskjellige, gjerne litt merkelige, steder i forskjellige rom. Når hun skulle gjengi alt, gikk hun bare den samme runden i huset, og husket at hun hadde satt melkeflasken i bokhyllen, blomsten i taklampen, apekatten på kjøkkenbenken også videre. Så lett som bare det. Og gøy å høre på. Men hvordan i all verden skulle man overføre melkeflasken og blomsten og apekatten til kausulære i latin eller regler for uregelmessige verb? Det sa hun ingen ting om.

Sist høst ble det gamle golfbygget på Bogstad-banen revet, og på avstand har vi fulgt med på det nye bygget som reiser seg på klubbhustomta. Niels Vik er daglig leder i Oslo Golfklubb, mens Siv Therese Leschbrandt er klubbens kommunikasjonsleder. Begge holder hus i midlertidige kontorer nede ved skolen/isbanen, mens maskiner og arbeidsfolk jobber på spreng for at det nye klubbhuset skal stå klart til overlevering i begynnelsen av mars.

- Hva er det dere gleder dere mest til?

- Vi satser nå på at dette nye klubbhuset skal bli til glede og nytte også for våre naboer og forbipasserende turgåere – ikke bare for golferne, svarer Niels Vik. – Kaféen skal være åpen for alle, sommer som vinter; Ja, det skal til og med være muligheter for å kunne leie lokaler til private arrangementer her.

- Hva ellers skal det nye bygget romme?

- Det gamle bygget fra 1935 var et lappverk av påbygg, der arealene var blitt utvidet etter hvert som nye behov oppsto. Når vi måtte rive det nedslitte klubbhuset, kunne vi tenke og planlegge et mer helhetlig bygg, og mer etter dagens behov. Nå er det f.eks ikke så stort behov for garderobeplass lenger. Derimot har vi behov for flere "bur" der golferne kan oppbevare sine køller.

- Og så har dere et under-bakken stort rom som gjør at golfing er blitt helårs i denne klubben?

- Mange vil nok ha stor glede av det, for her kan man både "pitche" og "putte" de siste ti-metrene, med 6-7 treningshull på golvet/bakken. Her kan man også spille på golf-simulator, vinter som sommer. Vik forteller at den 1500 kvadratmeter store underetasjen også vil romme kontorer for administrasjonen.

- Flere av de 15 helårsansatte får sin arbeidsplass her. I tillegg til disse 15 har klubben rundt 25 sesongarbeidere som jobber ute på banen, eller som startere, etc, i sommersesongen. Bygget vil også romme en liten golfbutikk, som vi kaller "Proshop".

Det var på klubbens årsmøte i 2018 at nybygg-vedtaket ble fattet. Tim Resen hos Puls Arkitekter fikk jobben med å gjøre bygget funksjonelt og vakkert i terrenget. Mye areal er satt av til kafé/servering.

- Bygget har fått et stort terrasse-område der folk kan ta med seg kaffekoppen ut - på godværsdager, forteller kommunikasjonslederen, som i likhet med daglig leder er opptatt av at dette huset skal være åpent også for lokalbefolkningen, og for turgåere – vinter som sommer.

- Våre banefolk har som mål å sørge for at veiene på golfbanen skal være brøytet og tilgjengelig for alle på vinterstid. På sommeren er banen forbeholdt golferne. Oslo Golfklubb, som eier og driver banen på Bogstad, har for tiden 2200 medlemmer – inkl smått og stort.

- Slik vil det se ut når det nye klubbhuset er tatt i bruk, sier Niels Vik og SivTherese Leschbrandt, og viser fram stoltheten som i løpet av våren åpner sine dører på Bogstad-banen.

Skal påsken avskaffes?

Julehøytiden tilhører alle, sjøl om debatten om skolegudstjenester går sin gang – år etter år. Påsken står også nedfelt med røde dager i vår kalender, og noen tenker kanskje at dette er en vårferie, mer enn en høytid. Kirkebladet har i denne lille enquetes stilt følgende spørsmål til folk i vårt nærmiljø: *Hvordan ville din reaksjon være dersom det oppsto en offentlig debatt om hvorvidt vi skal avvikle påskemarkeringsen?*

Av Magnhild Landrø

Kari de la Cour
Vækerøveien.
Pensjonist,
relativt nyinnflyttet på Røa.

- I et land der vi skal tillate alle slags religioner og troende mennesker, skal vi iallfall slutte å tenke nedlatende om den religionen som hele vårt samfunn er tuftet på. For meg som ser på den kristne innflytelsen som positivt for vårt land, blir det meningsløst plutselig å skulle droppe jule- og påskefeiring – både som røde dager i kalenderen og som meningsbærende merkedager.

Jeg pleier å tenke på kristenarven som en kjærlighetsreligion, og da blir høytidene for oss en påminnelse om hva denne kjærligheten egentlig handler om. Vi må ikke glemme at hele vår kultur hviler på en tusenårig tradisjon som har preget hele vår tankegang – inkl. litteratur, samfunnsbygging og alt dette som tankene og holdningene våre er gjennomsyret av. For meg personlig har den kristne tro dannet et trygghetsfundament i livet mitt, og jeg liker lite at disse viktige religiøse dagene skal forsvinne ut av både kalenderen og våre liv.

Erik Høy-Petersen
Melumveien.
Sykepermittert.

- Jeg ville ikke være overrasket. Og det sier jeg fordi jeg allerede synes å merke at vi har fått et mer sekulært samfunn. Noen kaller det avkristning, fordi noen har et aktivt ønske om at Norge skal være et såkalt "nøytralt" land. Samtidig ser vi

hvor mye nettopp kirken som institusjon betyr når kriser rammer og vi trenger å stå sammen, kanskje også finne trøst. Da den unge 21 år gamle mannen i januar ble drept i Prinsdal, søkte muslimene til fellesskapet i sin menighet; I etterkant av 22. juli-tragedien søkte det norske folk til kirkene med sin felles sorg.

Til tross for at kristendommen har skapt mange skiller og uønskede hendelser, er denne troen like fullt et fundament som til og med de "nominelle" kristne vet å sette pris på. At storsamfunnet tillater seg å stille spørsmål om hvorvidt f.eks kristen innflytelse i skolen er rett eller galt, er en hån mot vår arv, slik jeg ser det. Når alle de kristne termene skal diskuteres ut av vår nasjonalsang, er vi på god vei mot også å fjerne de røde kalenderdagene.

Denne utviklingen er som et viskelær. Litt om senn viskes verdi-tradisjonene bort – uten at de troende nødvendigvis legger så godt merke til det. Som kristne må vi ikke la dette viskelæret umerkelig få fjerne det som gjør at vi fortsatt kan kalle oss en kristen nasjon. Vi trenger påskens evangelium, for å forstå hva forsoning er, og hvordan vi skal leve godt med hverandre. Og med Gud.

Helene Bakke
Myrhaugveien.
Konfirmant
til våren.

- Jeg er mest opptatt av at i påskehelgen har jeg ferie og kan dra på hytta, sammen med familien – med påskeegg og filmer på programmet. Men jeg vet også at påsken er en kristen høytid, for jeg har jo vokst opp i et hjem der det f.eks er helt naturlig å skulle velge kirkeleg konfirmasjon, slik jeg også har gjort. For min familie er det naturlig at det fins et påskeevangelium.

Christian Brodtkorb
Elvefaret.
Pensjonist, og
frivillig i Røa kirke.

- Jeg tror nok jeg ville blitt nokså forbauset. Det forutsetter en situasjon hvor påskefeiringen blir utsatt for massiv motstand. Det skal vel mye til at det blir slik. Det er neppe heller enkelt å fjerne innarbeidede fridager. Når det er sagt, er jo ikke påskefeiringen avhengig av offentlige fridager. I land med færre fridager i påsken enn vi har, løses det i kirkelig sammenheng ved at man feirer gudstjeneste på ettermiddag eller kveld, i stedet for på formiddagen. Slik vil det jo også bli hos oss, om noen fridager fjernes. For kirken er påsken en så viktig begivenhet at den uansett må og skal feires.

Ingunn Moser
Lilleveien, for-
stander og adm.
dir. for Det norske
diakonhjem.

- Hvis kirka skulle finne på å begrense eller avlyse påskemarkeringsen, ville det virkelig være oppsiktsvekkende. Men hvis det handler om at det offentlige skulle foreslå å flytte vårferien til et annet tidspunkt enn den kristne påskehøytiden, slik tilfellet er for eksempel i Frankrike, så ville jeg ikke nødvendigvis gå i protesttrog mot det. Vi holder på å øve oss på å bli ett av mange kirke- og trossamfunn, og ikke lenger stats- og majoritetskirke, tenker jeg. Og så har jeg bodd og jobbet i et annet land i påska, og kjent på at man kan få en annen og sterkere opplevelse av påska når den ikke er så blandet opp i ferie, fjell, appelsiner, ski og andre ting. Vi får det så travelt med alt annet.

Skriving, bunader og en torader gir dagene mening

Innerst i Sørkedalen, i huset der mannen hennes ble født, bor bygdas minst profilerte forfatter – Lillian Haga. Hun har mye å fortelle, både fra sin egen tøffe oppvekst på Kampen, og om husmannskjerringa Margit, i Prøysen-land.

Av Magnhild Landro

- Jeg tror ikke at folk flest i Sørkedalen tenker på meg som verken forfatter eller angst-pasient, sier Lillian når Kirkebladets journalist har sittet en stund og hørt henne fortelle litt om livet sitt. På oppfordring. Hun vokste opp på Kampen, med en mamma som jobbet tøft for å holde liv i de to ungene sine, mens pappa Karl var ødelagt av alkoholen. - Jeg tror han hadde noen dårlige gener der, sier Lillian.

Pappa var alltid full

- Vi bodde på ett rom i en annenetasje, og broren min og jeg måtte dele seng i nesten hele oppveksten, forteller hun. - Når vi hørte pappa kom ramlende full opp trappene langt på natt, la storebror Georg hånden sin over ørene mine, så jeg skulle slippe å høre på elendigheten. Men jeg visste hva som skjedde, og jeg var mange ganger veldig redd. Pappa kunne bli aggressiv også, og da ble både mamma og vi ungene redd. Broren min og jeg kunne jo ikke forstå hvorfor livet var blitt sånn for oss. Pappa jobbet på anlegg, men drakk opp all lønna si. Hver gang. Han var alltid sulten, men mamma hadde ikke så mye godt å by på, sjøl om hun hadde en vaskejobb som ga oss et minimum til livsopphold. Hun handlet stadig på krita.

Lillian husker mange vanskelige episoder fra det lille by-rommet deres. En gang opplevde hun at en kravstor, full pappa kjefte på mamma fordi hun ikke hadde annet enn en stor avlang hermetikkboks med fiskeboller å by på.

- Han ble så sint for at det ikke sto bedre mat på bordet, at han tok hele knyttneven og slo fiskebollen flat. Han ødela seg jo, og jeg

Denne første boka som jeg skrev, er det dessverre ikke igjen flere av lenger, forteller Lillian Haga.

glemmer ikke bloddammen som rant ned på golvet, fra den knuste hånda hans. Det gjorde inntrykk på et lite barn.

I den første boka si forteller Lillian mye fra oppveksten sin som fattigjente på Kampen. Hun er ikke veldig brydd for å fortelle om faren heller, sjøl om hun lett kunne latt være. Men farens ulykksalighet hadde så stor innvirkning på hennes oppvekst, at sannheten måtte ned på papiret. En leser fra Stryn mente at disse tidsskildringene fra Kampen burde vært pensum i norsk skole.

- Da jeg var fire år, fortalte mamma meg at jeg skulle få reise til en bondegård i Østfold der de hadde sauer, hest og katter. Hun prøvde å få det til å høres ut som en ferie, men sannheten var jo at vi var flere barn på Kampen som skulle sendes bort for å overleve, rett og slett. I et helt år. Vi sto en dag i Christian

Til venstre: Lillian og Georg vokste opp med en myndig og omsorgsfull mamma hjemme på Kampen.

Krohgs gate og ventet på mjølkeruta som skulle komme og hente oss. Så kom den, med store høye karmar. Vi ble lempa opp på plattformen – jeg helt til slutt, og jeg husker så godt den rare følelsen av å miste synet av mamma og broren min, da de høye karmene ble slått opp, og vi var helt alene i verden. På vei til ukjent sted, sju mil unna.

Lillian kom til en god familie som satte pris på at hun fra før allerede behersket både bordbønn og aftenbønn. Hun var med i fjøset og fikk lære seg å "tippe", dvs melke den siste skvetten ut av kua, så katta fikk seg noen dråper.

- Oppå loftet lå jeg i ei skuv-seng som knitret på en høyst uvant måte. Det viste seg at madrassen var laget av halm, og det var litt rart. Tilbake på Kampen var ikke livet blitt så veldig mye bedre. Under krigen, da Lillian skulle begynne i fjerde klasse, ble hun og broren sendt til en tante på Ringsaker.

- Jeg ble vel nærmest sendt dit for å feites opp, smiler Lillian. - Jeg hadde det godt, der

også – som på Trømborg i Østfold. Men inni meg ble jeg nok et flakkende, urolig barn.

Lillian og den to år eldre broren konfirmerte seg samtidig, i Grønland kirke. - Da slapp mor unna med bare ett konfirmasjonsselskap, forteller lillesøstra. Et par år seinere var Georg og Lillian på en ungdomsfest i Torggata, og det var der hun opplevde at kveldens spillemann viste henne litt ekstra oppmerksomhet. Spillemannen var Kjell Haga, en av Sørkedalens mest attraktive unge herrer på den tida.

Måtte søke kongen

- Ja, vi ble raskt kjærest, forteller Lillian. - Og vi måtte søke kongen om tillatelse til å gifte oss! 17 år gammel sto jeg brud – lykkelig for å ha blitt "oppdaget" av denne kjekke karen. Kjells oldeforeldre er inne fra Slakteren i Nordmarka, så han er en ekte sørkedøl!

Sjøl om Kjell Haga er en dyktig og fortsatt etterspurt spillemann, er han også en stillferdig kar. Men når jeg ber ham ta en trall for meg på trekkspillet, får jeg lov til å finne fram kamera for å vise leserne hvordan en 88-årig sprek musikanter fortsatt vet hva han driver med.

- Men du spiller, du også, Lillian?

- Ja, for 20 år siden kjøpte jeg meg en torader, for det var noen damer her inne i dalen som hadde starta en torader-gruppe. Jeg kasta meg utpå, og det gikk bra! Nå er jeg blitt "flink nok" til å kunne spille litt sammen med Kjell også.

Lillian påstår at hun av vesen ikke er så tøff til å kaste seg utpå ting hun egentlig ikke kan. Hun beklager seg over at hun kan være både folkesky, redd for å gå på bussen, og engstelig for nye, uprøvde utfordringer. Vannskrek har hun også.

- Det gjelder bare å svømme langs land! smiler hun.

Men Lillian har også svømt lengre ut fra land. Som innflytter og småbrukerkone på Haga valgte hun - sammen med sørkedølen Eva Venner – å etablere en barnepark i dalen, der dagens Ulvestua ligger. Hun jobba der i mange år, alltid opptatt av at ungene i dalen skulle ha det bra. Sjøl var hun mamma til tre som etter hvert bidro med seks barnebarn og åtte oldebarn. Lillian innrømmer at hun som både mamma og park-tante ofte tenkte på at barn skal ha det trygt når de vokser opp. Hun unner ingen å oppleve så mye utrygghet som det hun selv erfarte.

Mot angsten

- Men da rygg og hofter sviktet, måtte jeg gi meg i parken, sier hun. - Det var kjedelig å ikke kunne gå på jobben lenger. Jeg likte jo så godt å bety noe for den oppvoksende generasjonen.

Den første boka Lillian laget – "Ikke noe å skrike for" - skrev hun med penn, og en av døtrene fikk skrevet den over på en pc. Det var i 2002.

- Jeg bare måtte skrive ned barndommen min, forteller Lillian. - Å skrive kan være godt for angsten.

Men det er én ting Lillian fortsatt har problemer med, og det er når hun en sjelden gang kan oppleve pusten eller lukta fra en alkoholiker.

- Da blir jeg både fysisk kvalm og får vondt i magen. Det minner meg for mye om den utryggheten det var å vokse opp med en alkoholisert pappa. Mor var en autoritær dame, men likevel omsorgsfull for Georg og meg. Det hendte vi fikk ris, men jeg tror faktisk ikke vi hadde noe vondt av det.

- Hvordan tenker du at du har greid å temme den ekle angsten din opp gjennom livet?

- Det var godt å få begynne å skrive; sette ord på virkeligheten. Da jeg var blitt "gammel nok" til å abonnere på "Vi over 60", fant jeg en annonse for en bærbar pc, inkludert et tredagers datakurs. Jeg meldte meg på. Og jeg skriver fortsatt. Grønn står ødelegger ikke mer for meg enn at jeg kan bruke pc-en, når bokstavene kan gjøres større på skjermen.

Margit-bøkene

De tre siste årene har Lillian produsert ikke mindre enn fire bøker om husmannskjerringa Margit. Lillian sjøl har en oppfatning av at leserne får et spesielt forhold til a' Margit. Det handler om en nær fortid som ingen må glemme.

- Men bøkene mine fins ikke i noen bokhandel, for sånt har jeg jo ikke råd til, sier Lillian. - Restlageret av bøkene står nå stabla på arbeidsrommet. Det er bare å ringe og bestille! Men den første boka, fra oppveksten min, er det ingen flere igjen av nå.

Opplysning: Lillians telefon er: 92047448. Inspirasjonen til Margit-bøkene kom fra den tida

Lillian var oppe hos slekta på Ringsaker, midt i Prøysen-land.

- Mine oldeforeldre bodde faktisk i Prøysen-stua – før Alf Prøysens foreldre havnet der, sier Lillian. - Mamma gikk i klasse med Prøysen, så de to visste begge mye om ubedt fattigdom og tøff overlevelse.

I 1972 drakk Lillians pappa seg i hjel, og hun kjente knapt på noen sorg. Hun mener hun aldri ble kjent med faren sin. Hun visste at han kunne blitt hva som helst med sine artistiske talenter og sin intelligens, og likevel ble det bare et rusliv, i lag med andre alkoholikere på løkka ved Ola Narr.

Kreativ som sin far

Faren var flink til å tegne; Det er også Lillian, og også hennes eldste datterdatter. I en lang periode var Lillian med i Røa Kunstforening, med diverse utstillinger på Bogstad Gård. Så det henger nok noen bilder av Lillian Haga på vegger i Sørkedalen og på Røa.

- Men du har ikke gitt deg helt med dine kreative hender?

- Nei, jeg er glad i både å strikke og sy. Jeg tror jeg har brodert ikke mindre enn 16 sørkedalsbunader. I tillegg til et par andre bunader. I tillegg strikker jeg smånisseklær, votter og barnetøy.

Når det ikke fins noen kunstforening å presentere produktene, gjør Lillian det sånn at hun åpner dørene heime hos seg - like før jul, og inviterer til julemesse i de to røde stuene her. Da blir det også kaffe og prating, akkurat sånn som det skal være blant gode naboer.

Kjell og Lillian tar seg gjerne en trall oppe på loftsstua, der instrumenter, strikkesaker og salgbare bøker ligger lett tilgjengelig.

Kort vei til våre gode annonsører

HÅRFINT FRISØR

Frisøren på Røa Torg
Vækerøveien 201
Man-fre: 9-18
Lørdag 9-15

22 50 02 33

BRILLER KONTAKTLINSER

Røa Optikk
Vækerøvn 197,
0751 Oslo
Tlf 22500515
post@roaoptikk.no
www.coptikk.no

GRAVSTENER

ASKER - BÆRUM - OSLO

- Distriktets største utvalg
- Flere hundre sten utstilt
- Alle prisklasser, gratis katalog
- Se også vår hjemmeside

**SETTEM
STENINDUSTRI AS**
Tlf. 67 80 21 00
Skollerudvn. 135, Lommedalen

www.settem.no

WANG

NORGES ELDSTE BEGRAVELSESBYRÅ

Avd Nordstrand: tlf 23 16 83 30
Avd Majorstuen: tlf 23 19 61 50
Avd Hasle: tlf 23 16 83 25
Olav Werner
Grünerløkka: tlf 22 35 40 10
Olav Werner
Stabekk: tlf 67 12 19 89

WWW.WANGBEGRAVELSE.NO

Solskjerming

SKREDDERSYDD SOLSKJERMING

Besøk oss på Røa
vis-à-vis Røa kirke

Gratis befaring og måltaking.

Ring **22 50 65 00**
Vækerøvn 213, 0751 Oslo
www.norsol.no

NORSOL

TAKST SENTERET

Takstmann Helge Jensen
900 33 423

Din lokalkjente takstmann ved
Arv
Skifte
Salg
Seksjonering

TEGoVA Residential Valuer

Norsk takst

Ønsker du hjemmelaget mat?

Vi lager supper, tapas, middager, smørbrød og annet, og leverer til alle anledninger.

MARKAJENTENE
OSLOS SKOGER

Kontakt oss
Tlf: 950 70 970 - 915 77 485 -
911 05 899
kontakt@markajentene.no

Markajentene

INGENIØR KNUT LARSEN AS

aut. rørleggerbedrift

22 13 18 20
www.knutlarsen.no

rørkjøp

SVARTEDAUEN

Sørkedalen Historielag
inviterer til møte i Kirkestuen
torsdag 26. mars kl 19

Trygve Christensen
forfatter og lokalhistoriker,
forteller om hvordan pesten
startet i Asia og bredte seg etter
hvert helt til Norge og la blant
annet hele Sørkedalen øde i
flere hundre år. Årsakene til
Svartedauen vil han si noe om
og hvordan og hvorfor den fikk
det omfanget den gjorde for
rundt 670 år siden.

SAGA®

BEGRAVELSESBYRÅ

Begravelse til riktig pris

Vi har prisgaranti på våre tjenester. Det sikrer deg den beste prisen, uten at det går på bekostning av service og kvalitet. Vi ordner alt det praktiske og er tilgjengelig hele døgnet. Hos oss er du i trygge hender.

Telefon: 4000 2460
sagabegravelse.no

Ny innskripsjon på gravstein kr 5800,-

Ny innskripsjon til fast lav pris.
Vi tilbyr også vedlikehold og oppussing
Stort utvalg av nye gravsteiner
Ring oss på telefon 4000 2448

GRAVSTEIN24®
gravstein24.no

Nytt: Forkjøringsvei innover Sørkedalen

Mange sjåfører har kanskje ikke lagt merke til at Sørkedalsveien nå er blitt forkjøringsvei helt fra Røa og inn til Skansebakken. Siden flere ikke har fått med seg endringen, bør du spesielt være oppmerksom i krysset på Peder Ankers plass. Der kan det lett skje en ulykke - for det er allerede observert flere uoppmerksomme sjåfører som kjører som de alltid har gjort - inn fra Ankerveien.

Ekteskap og samliv

I 2009 fikk vi en ny ekteskapslov som gav to personer av samme kjønn anledning til å inngå ekteskap. Lovendringen førte til at Den norske kirke måtte ta stilling til om den ville medvirke ved inngåelse av ekteskap mellom to av samme kjønn. Bispemøtet nedsatte ganske raskt et utvalg som skulle utrede dette spørsmålet. Utvalget var bredt sammensatt, både under en faglig og under en kirkepolitisk synsvinkel. Tre biskoper var med, sammen med to teologiske professorer (hvorav undertegnede var den ene), en barne- og ungdomsprest, en teologisk stipendiat, en psykolog og en sosialantropolog. Alt i alt ni personer, hvorav fem kvinner og fire menn.

Utvalgets innstilling, som fikk tittelen Sammen, ble levert i 2013 og dokumenterte en omfattende enighet når det gjaldt bibelsyn, synet på ekteskapet og på kristen etikk. Enigheten til tross delte utvalget seg når det kom til konklusjonene. Et flertall på seks gikk inn for at kirken kan medvirke ved inngåelse av likekjønnet ekteskap, mens et mindretall på tre gikk inn for at kirken ikke kan medvirke. Dessuten ønsket et flertall på syv også en forbønnsliturgi for borgerlig inngått likekjønnet ekteskap, mens et mindretall på to ikke ønsket en slik liturgi. Undertegnede hørte begge ganger med til flertallet. Kirkemøtets flertall sluttet seg senere til flertallet i utvalget.

Jeg skal ikke gå inn på utredningen i detalj. Den ligger på kirkens hjemmeside, under Bispemøtet, og kan leses der. Men siden denne saken fremdeles er omstridt, er det et par ting i denne utredningen jeg gjerne vil peke på.

Når det kom til konklusjonen, tok mindretallet utgangspunkt i menneskets seksualitet og mente at ekteskapet måtte forbeholdes det heteroseksuelle parforholdet. Men mindretallet understreket også at homofile som velger å leve sammen seksuelt skal av kirken bli møtt med respekt og ivaretagelse, og ikke utstøting og fordømmelse.

Flertallet på sin side tok ikke først og fremst utgangspunkt i et bestemt syn på sex, men i et bestemt syn på hva det vil si å være menneske. Dette synet kommer på en enkel og lettfattelig måte til uttrykk i skapelsesberetningen i 1 Mos 2,18, der Gud, etter å ha skapt Adam sier: "Det er ikke godt for mennesket å være alene."

kommentaren

Adam er ikke her Mannen til forskjell fra Kvinnen. Adam er Mennesket, litt støv eller jord som Gud har blåst liv i.

Det er ikke godt for dette jord-mennesket å være alene. Det gjelder for alle jord-mennesker, uansett kjønn og legning. Alle har vi behov for noen vi kan støtte oss til, noen vi kan dele livene våre med, i gleder og sorger. Vi trenger noen vi kan snakke fortrolig med ved arbeidssdagens slutt, spise frokost sammen med og reise på ferie med. Som jord-mennesker har vi alle et behov for å bli elsket og respektert. Men vi har også behov for noen vi kan elske og respektere. Vi trenger ikke bare at noen stiller opp for oss, når det røyner på. Vi har også behov for noen vi kan stille opp for. Har vi ikke det, mister vi lett troen på oss selv, og dermed også selvrespekten.

Den som skal stille opp, kalles i juridiske termer "nærmeste pårørende". Å være et annet menneskes nærmeste pårørende gir både rettigheter og plikter. Den nærmeste pårørende deler vi våre lykkeligste øyeblikk med. Men det er også den nærmeste pårørende som samfunnet påkaller, når ulykken er ute. Den nærmeste pårørende kan haste til sykehuset midt på natten, sitte ved sykesengen døgnet rundt og ha ansvar for begravelsen, når alt er slutt. Det kan være ulidelig tungt, men det er også et privilegium.

Hvem er nærmeste pårørende? Det klargjør vi gjennom ekteskapsloven. At noen trer frem i full offentlighet og sier til et annet menneske: ja, jeg vil være din nærmeste pårørende, i gode og onde dager, komme det som komme vil - det er overmåte godt, som det heter i Bibelen. Det gjelder like mye for homofile som for heterofile.

Svein Aage Christoffersen

Roa-beboeren Svein Aage Christoffersen er professor i etikk, religionsfilosofi og fundamentalteologi ved universitetet i Oslo.

Han er også Kirkebladets faste kommentator, med stoff som er relatert til vår tro og tanke.

Vi gjør små og store elektrikerjobber - hos private og næringsdrivende

RØA ELEKTRISKE
Autorisert elektro - og teleinstallatør

22 50 75 00

www.roaelektriske.no

EL-PROFFEN

Rørlegger & VVS-forretning
til distriktets tjeneste

EKSPERT PÅ NØKKELFERDIG BAD

HARALD MELGÅRD AS

Luffartsveien 18, 0770 Oslo
Tlf 23222999 Mob 92883660 Fax 22493107

Trenger du
noen å snakke
med ...

om problemer du sliter med
i livet ditt? Depresjon,
angst, sorg, stress,
manglende livsglede?

Ved å benytte kreative uttryksmåter
i den terapeutiske prosessen, inviteres
klienter til å gå nye veier i sine bestrebelse
på å skape balanse i tilværelsen. Bruk av form og farge, har vist seg
å hjelpe barn i å uttrykke og forløse smerte og traumer,
da de har lett tilgang til sin kreativitet.

Rabatt for skoleelever og studenter

Turid Skinnemoen
Diplom Kunstterapeut
MKTFN

TerapiVerkstedet
Ostadalsveien 79 Tlf 9705 7777
terapiverkstedet@gmail.com

Dagene 16.-22. mars
tilbyr jeg en gratis konsultasjon (90 min), til deg
som ønsker å prøve kunstterapi.
Dersom du velger å fortsette, får du 20% avslag
på alle konsultasjoner i påfølgende tre måneder.

NABOLAGS ADVOKATEN

ADVOKAT MORTEN PERSEN
Partner/Advokat MNA
Advokatfirma Morten Persen AS
Telefon: +47 908 33 624
Besøksadresse:
2. Etasje Røa Senter,
Vækerøveien 205, 0751 Oslo
www.nabolagsadvokaten.no

Mye skjer i kirken på Røa gjennom uka
for store som for små, sørkedøler som
Røa-folk. Her finner du oversikten over
ulike aktiviteter, fra dag til dag.
Sjekk også kirken.no/roa

Tirsdager: Babysang

Fra kl 12 er det babysang i Røa kirke. Vi synger kjente og kjære barne-
sanger, og etterpå er det kaffe/te og noe å bite i. Dørene åpner kl 11.45.
Kontakt: lisafremstad@gmail.com

Tirsdager: Barnesang og familiemiddag

Kl 16.30-17.00: **Familiemiddag for store og små.**
Kl 17.00-17.30: **Barnesang:** for barn 1-5 år, i følge med en voksen.
Kontakt: lisafremstad@gmail.com

Første tirsdag i måneden:

Røa KFUK/KFUM-speiderne

Speideren møtes i Røa kirke hver første tirsdag i måneden, kl 18-19.30.
Da er hele troppen samlet. Vil du bli med? Kontakt troppsleder Johan
Hammer på Roaspeider@gmail.com, eller tlf 99029513.

Onsdager: Røa ungdomskor

Røa ungdomskor øver i Røa kirke på onsdager. Oppmøte kl 17.45. Vil
du bli med, tar du kontakt med kantor Olav Morten Wang, 99252267.

Fredager: KRIK Røa

KRIK-folket samles annenhver fredag på Voksen skole:

- 24/1, 7/2, 28/2, 13/3, 27/3, 24/4, 8/5, 15/5 og 5/6.
- Junior KRIK Røa (3.-4. klasse) møtes 17.30-18.45.
- KRIK Tweens (5.-7. klasse) møtes 18.30-20.
- KRIK Ungdom (8.-10. klasse) møtes 20-21.30.

Ballspill/aktiviteter. Andakt. Noe å bite i. Innmelding på www.krik.no
(angi Røa som lokallag). Mer info får du hos Hilde Kloster Smerud
(90116812) hilde.kloster.smerud@smerud.com.

Fredager: KaféA

Kafé A er en ungdomskafé for deg mellom 14-19 år. Åpen hver fredag
kl 19-22.30. Kaféen er et værested, et fristed, et hengested, et spillested,
et chillested. Her kan du møte andre, spille bordtennis, playstation,
brettspill... eller bare henge. I kaféen kan du også kjøpe noe godt å
spise og drikke!

Tirsdager og onsdager: Kirkehjørnet

To dager i uka, fra kl 12 til kl 15 kan du stikke innom Kirkehjørnet,
sør-inngangen av Røa kirke - for en vaffel, et rundstykke, te/kaffe,
og kanskje også en prat.

Onsdager: Røa kirkes kammerkor

Dette koret (for voksne) øver i Røa kirke onsdager kl 19.30-21.30. Ledige
plasser i flere stemmegrupper - damer som herrer. Kontakt Olav Morten
Wang (99252267) for prøvesang.

Andre torsdag i måneden: Lunsjtreff

Kl 12, andre torsdagen i hver måned er det hyggelig lunsj i menighetssalen,
for voksne mennesker som liker å treffes midt i uka. Her er datoene for de
videre lunsjtreffene: 13. februar og 12. mars. Se mer på siste side.

Hver torsdag kveld: ÅPEN KIRKE på Røa

Hoveddørene åpnes kl 19.30, og du kan sette deg ned for en liten gratis
MUSIKKSTUND i kirkerommet, med trompet og flygel. Om du vil fort-
sette å være i kirken, er du velkommen også til **PUSTEROM** som er en
meditativ kveldsstund, fra kl 20.00 til 20.45. En kveldsbønn ment for
stillhet, refleksjon, bibelmeditasjon og lystenning.

slekters
gang

Pr ultimo januar 2020

cløpte

*Det skjer et under i verden
hver gang et barn blir til,
over det gryende livet
lyser Guds skapersmil*

Røa:

Sebastian Charles Stiksrud Fatland
Martin Pedersen Dahl
Brage Thoen Berntsen
Fredrik August Røer Wollum Madelen
Johannessen Løvstad

Sørkedalen:

Nora Ulvund Byrkjeland
Aksel Holter
Jo Gravråk Heyerdahl
Fredrik August Røer Wollum

cløde

*Så stilner livets jag;
min stund, min korte dag
på jorden brytes ned.
For døden setter slå,
O Herre, la meg få
ditt lys, din trost, din fred.*

Røa:

Olav Gregor Walther Øye
Liv Elinor Kristensen
Atle Eri
Arne Leif Hofgaard

Sørkedalen:

Anna Katrine Brenna
Tove Sandbråten

Våre livshistorier

Noe av det som er fint med å bli gammel,
er at man har en historie, og er en del av
historien.

Noen har barnebarn som elsker å høre
om urtiden før skjermer og mobiltelefo-
ner, den gangen bestemor og bestefar var
små. Det kan være fint å skrive ned litt,
til støtte for hukommelsen.

Noen skriver bare for seg selv og skrive-
bordsskuffen, for å reflektere over livet
og de valg og tilfældigheter som har styrt
det. Ofte siterte visdomsord av Søren Ki-
erkegaard er at "livet må leves forlengs,
men forstås baklengs". Å skrive sin
livshistorie kan være en hjelp til forstå-
elsen. Og det er helt utvilsomt en hjelp
for hukommelsen. Men først og fremst
skal man skrive fordi det er spennende
og morsomt, mener Jorun Fougner. Hun
gir noen tips om hvordan man kommer i
gang: 13. februar (se baksiden).

UNGDOM BARN FORELDRE

FOR VOKSNE

**Grini
hjemmebakeri**

Hjemmelagde kransekaker,
kransekakestenger
og saftige mandelroser

Gårdsutsalg på Grini Gård,
Griniveien 159, 1359 Eiksmarka

Man-fre: 9-16 (onsdager: 9-18)
WWW.GRINIHJEMMEBAKERI.NO

**RØA GULLSMED
FORRETNING**

Lise og Kjell Fornebo
Vækerøvn 193 a
0751 Oslo
Tlf 22505651

mail@roa-gullsmid.no
www.roa-gullsmid.no

Røa Glass og Ramme AS

Man-onsd: 8-16 Sørkedalsveien 230
Tors: 8-18 0754 Oslo
Fre: 8-16 22 52 05 10
Lør: 10-14 post@roa-glass.no

joker
VÆKERØVEIEN 167 A
TLF: 48 10 71 79

Mandag - lørdag: 08:00 - 23:00
Søndag: 09:00 - 22:00

**K.EKRHEIM
OSLO**

Riktig første gang! Team Ekrheim

DAGLIGVARER EN GROS
www.ekrheim.no

Feitetirsdag - askeonsdag - striskjorte ...

I år er fastelavns søndag 23. februar. Fastelavn kommer fra tysk "Fastelabend" og betyr egentlig "kvelden før fasten". Fastetiden begynner på en onsdag. Askeonsdag og dagen før ble feiret med mye god mat: "Feitetirsdag", "7-målsdagen" og "Typpetysdag" (som betyr magekniptirsdag!) var vanlige navn - Jfr "Mardi Gras", den store karnevals dagen - som betyr "Feit tirsdag".

Selv om våre gamle fastetradisjoner ikke innebærer - som muslimenes - å avstå fullstendig fra mat, var maten i fastetiden svært enkel; En skulle ikke spise kjøtt eller annen fet mat, egg, fint brød - drikke alkohol osv. Ganske tidlig begynte man å feire fastelavn helt fra søndagen før - så det ble en tre dagers feiring, og ganske tidlig ble søndagen viktig, fordi man da hadde fri. Våre fastelavnsboller kommer fra forberedelsen til en tid uten festligheter - ikke engang bryllup - fint brød og fet mat. Fra og med askeonsdag var det tid for "striskjorte og havrelefse".

Men hvorfor begynner fastetiden på en onsdag? Det ble tidlig bestemt at fastetiden før påske skulle vare 40 dager, fordi Jesus fastet 40 dager i ørkenen. Men søndager er aldri fastedager - derfor blir det 40 når en regner tilbake fra påskeaften.

I våre dager er det ikke mange her til lands som faster på den "gamle" måten, selv om noen avstår fra f eks kjøtt. Andre igjen markerer tiden med å avstå fra TV, facebook eller andre ting de føler seg avhengige av.

Kirkens Nødhjelp oppfordrer oss alle til å leve litt enklere enn vi pleier i denne tiden, slik at vi får penger til overs som vi kan gi til de som virkelig trenger det - jfr fastebøssene som vi alle kan ta med oss fra kirken, og bruke i denne perioden.

RH

Tirsdag 31. mars

To uker før påske går rundt 40 000 frivillige bøssebærere fra 1200 norske menigheter, fra dør til dør over hele landet og samler inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid. Fasteaksjonen 2020 har overskriften "Gi et liv med vann". Konfirmantene i Røa og Sørkedalen menigheter går med bøsser for Kirkens nødhjelp på fasteaksjonen tirsdag 31. mars. Ta godt imot bøssebærerne!

KIRKENS NØDHJELP
actbalance

GI ET LIV MED VANN
Fasteaksjonen 2020 - 29.-31. mars

Les mer på www.fasteaksjonen.no

Sogneprest:
Roald-Einar Ottersen
23629433 / 97718043
ro946@kirken.no

Vikarprest:
Torbjørn Fink
90047616
tf546@kirken.no

Daglig leder:
Cecilie Trogstad Johnsen
23629430 / 48185950
cj784@kirken.no

Organistene:
Gunnar Petersen-Øverleir (60%)
23629437 / 90156282
GP765@kirken.no

Olav Morten Wang (40%)
99252267
OW828@kirken.no

Trosopplæringsleder:
Espen Hjortland Valsø (perm.)
97740953
ev266@kirken.no

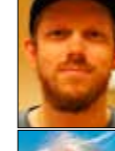
Trosopplæringsmedarbeider:
Ingrid Neset (perm.)
90971616
in896@kirken.no

Trosopplæringsmedarbeider:
Lisa Fremstad (vikar 50%)
46949974
lisafremstad@gmail.com

Ungdomsmedarbeider:
Christine Andreassen (20%)
47254996
christineandreassen@gmail.com

Ungdomsmedarbeider:
Kjell Tore Myre (20%)
41305917
kjell_to@hotmail.com

Kirketjener i Sørkedalen:
Solfrid Larsen
94780052
solf-la@online.no

Barnehagebestyrer:
Lilia Maria Skaldebø
22505409
roamenighetsbarnehage@gmail.com

Menighetsrådet Røa:
Bjørn-Tore Nyruud Hansen, leder
90088267
bitihan@gmail.com

Menighetsrådet Sørkedalen:
Tore Berger, leder
90755491
tobe@online.no

Røa og Sørkedalen menigheter

Felles stab/kontor:
Tlf 23629430. Fax 23629431. post.roa.oslo@kirken.no
Nordengvn 7b, 0755 Oslo
Mandag-torsdag kl 10-14. Fredag kl 10-12.

Felles sentralbord for alle kirkene i Oslo: 23 62 90 00

Spørsmål om dåp eller bryllup?
Ring 23 62 90 09 (8-15.30)

www.kirken.no/sorkedalen
www.kirken.no/roa

Kontaktpersoner i kirke/menighetsråd:
Se spalten til venstre

Venter fortsatt på ny kapellan

Ny kapellan i Røa/Sørkedalen menigheter er ennå ikke på plass. Ved forrige utlysning var begge menighetsrådene enige om å tilby stillingen til en ung, nyutdannet kvinnelig teolog. Men dessverre - for oss - svarte hun ja til en annen stilling hun hadde søkt på. Dermed ble det bestemt at kapellan-stillingen skal utlyses på nytt. Vi må være tålmodige, og innse at ny kapellan ennå kan la vente på seg. I mellomtiden vil stillingen ivaretas av vikarierende prester; Og akkurat nå er Torbjørn Fink en av dem.

Trenger du å leie lokaler i nærmiljøet?

Røa kirke har nå lokaler som også kan leies av private, til selskaper, minnesamvær, konfirmasjonsfest, jubileer, konserter, etc. De aktuelle utleielokalene fins i alle ytterkanter av bygningsmassen Røa kirke. De er noe ulike i størrelse og innredning.

- Menighetssalen
- Kaféen (Kirkehjørnet)
- Konfirmantsalen
- Kirkestuen
- Kirkerommet

Ta kontakt med daglig leder for mer info.

Når du mister en av dine nære

Vestre Aker prosti har våren 2020 to sorggrupper for voksne som har mistet ektefelle/partner. Når en som står oss nær dør, kjenner vi sorgen ramme livene våre. Hvordan den oppleves er ulikt fra person til person. I sorggruppen er det rom for å dele erfaringer om sorgen med hverandre.

En gruppe møtes hver 3. tirsdag kl.16.30-18.00 på Sogn frivilligsentral. Diakon Lillian Dombestein leder gruppen sammen med terapeut og sykepleier Gro Kvalheim. Sogn frivilligsentral har adresse Minister Ditleffsvei 22, 0862 OSLO

En gruppe møtes hver 3. mandag kl. 17.30 - 19.00 i Ullern menighetshus. Utviklingsleder for diakoni i Ullern menighet Bahare B Bjerg leder gruppen sammen med diakon Ole Jørgen Andersen. Adressen er Holgerlystveien 22, 0280 OSLO

Ta kontakt med oss om du er interessert!
Lillian Dombestein Tlf: 973 05 294 og e-post: ld929@kirken.no
Gro Kvalheim e-post: grokvalh@online.no
Bahare B Bjerg Tlf. 408 14 336 eller e-post: bb634@kirken.no

VELKOMMEN TIL KIRKEN DIN

Røa

Søndag 9. februar kl 11
Familiegudstjeneste
Roald-Einar Ottersen
Menighetsbarnehagen deltar
Såmannssøndagen: Luk 8, 4-15

Søndag 16. februar kl 11
Gudstjeneste. Torbjørn Fink
Dåp. Nattverd
Kristi forklarelses dag: Matt 17, 2-26

Søndag 23. februar kl 11
Gudstjeneste. Torbjørn Fink
Søndag før faste: Joh 17, 20-26

Søndag 1. mars kl 11
Gudstjeneste. Torbjørn Fink. Nattverd
1. søndag i faste: Matt 4, 1-11

Søndag 8. mars kl 11
Gudstjeneste. Roald-Einar Ottersen
Dåp. Nattverd
Konfirmantkoret
2. søndag i faste: Matt 15, 21-28

Søndag 15. mars kl 11
Gudstjeneste. Torbjørn Fink
Dåp. Nattverd
3. søndag i faste: Luka 11, 14-28

Søndag 22. mars kl 11
Gudstjeneste. Roald-Einar Ottersen
Dåp. Nattverd
Maria budskapsdag: Luk 1, 26-38

Søndag 29. mars kl 11
Gudstjeneste. Roald-Einar Ottersen
Dåp. Nattverd
4. søndag i faste: Joh 11, 45-53

Søndag 5. april kl 11
Gudstjeneste. Torbjørn Fink
Dåp. Nattverd
Palmesøndag: Joh 12, 12-14

Torsdag 9. april kl 18
Gudstjeneste. Torbjørn Fink
Nattverd
Skjærtorsdag: Matt 26, 17-30

Fredag 10. april kl 11
Gudstjeneste. Torbjørn Fink
Langfredag: Mark 14, 26 - 15, 37

Søndag 12. april kl 11
Høytidsgudstjeneste.
Roald-Einar Ottersen. Dåp. Nattverd
1. påskedag: Luk 24, 1-9

Mandag 13. april kl 18
Gudstjeneste. Roald-Einar Ottersen
2. påskedag: Luk 24, 13-35

Sørkedalen

Søndag 16. februar kl 10
Gudstjeneste.
Torbjørn Fink. Dåp
Kristi forklarelses dag: Matt 17, 2-26

Lørdag 29. februar kl 13
Dåpsgudstjeneste.
Torbjørn Fink.

Søndag 15. mars kl 10
Gudstjeneste. Torbjørn Fink
Nattverd
3. søndag i faste: Luka 11, 14-28

Søndag 12. april kl 9
Påskesang utenfor kirken.
Roald-Einar Ottersen
Etterpå serveres påskefrokost i kirkestua

Søndag 26. april kl 10
Gudstjeneste.
Roald-Einar Ottersen. Dåp. Nattverd
3. søndag i påsketiden: Joh 10, 11-18

Lørdag 2. mai kl 13
Høymesse. Torbjørn Fink. Dåp

I god bygdetradisjon
inviterer Sørkedalen Brass
også i år til

Påskerkonsert i Sørkedalen kirke

Torsdag 2. april kl 18-19.30

forts. Røa-gudstjenester:

Søndag 19. april kl 11
Gudstjeneste. Torbjørn Fink.
Nattverd
2. søndag i påsketiden: Joh 21, 1-14

Søndag 26. april
kl 17 Konfirmantmusikal
Roald-Einar Ottersen.
kl 19 Konfirmantmusikal
3. søndag i påsketiden: Joh 10, 11-18

Søndag 3. mai kl 11
Familiegudstjeneste
(spes. for de aller minste). Dåp
4. søndag i påsketiden: Joh 16, 16-22

KONSERT I RØA KIRKE

Søndag 29. mars kl 19:
Rutters Gloria
og utdrag fra Mozarts
messe i C-moll.
Røa kirkes kammerkor,
Østerås Vokalis, 7 blåsere
(trompeter, tromboner, tuba),
solister og orgel.
Dirigent: Olav Morten Wang.
Billetter v/inngangen.

Lunsjtreff på Røa i februar og mars

Hver andre torsdag i måneden er det lunsjtreff i kirkens lokaler på Røa. Det går gjetord om den deilige serveringen disse torsdagene, men her er det også mye interessant program - foruten andakt, sang og åresalg.

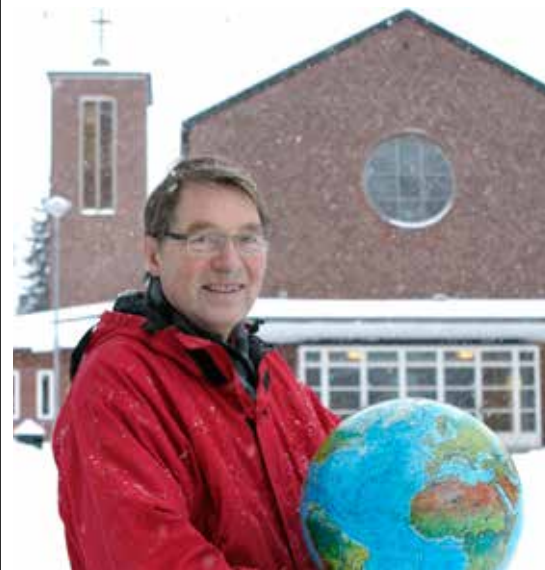
● **Torsdag 13. februar kl 12:**
Jorun Fougner:
Å skrive våre livshistorier

● **Torsdag 12. mars kl 12:**
Vårens sanger
ved Synnøve Lockert

Intet lunsjtreff i april (påskehelg).

Orgelnatt

Langfredag kl 21 i Røa kirke (10. april)
v/ Gunnar Petersen-Øverleir.
Velkommen til en stemningsfull konsert!
Fri entré

Kulturkveld i Røa kirke

Torsdag 12. mars kl 19
Gunnar Stålsett:
Religioner på godt og ondt

GUDSTJENESTE-DATOENE ER SATT OPP MED FORBEHOLD OM MULIGE ENDRINGER FOR BÅDE RØA OG SØRKEDALEN. SJEKK OGSÅ NETTSIDENE. DER VIL DU FINNE EVT ENDRINGER.